

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE:

ROZKAZY

Gł. Komendanta Policji Państwowej.

Rozkaz z d. 1-go i 11-go rzędu, wysyłające agentów 18. III. 1920. Nr. 45. zagranicę Państwa, mają przedtem powiadomić telefonicznie lub przez kurjera Komendę Główną (Wydział IV) kto, kiedy i w jakiej sprawie jest wysłany.

Po powrocie należy pisemnie powiadomić o wynikach Wydział IV-ty Komendy Główny. W wypadkach nie cierpiących zwłoki wyjazd może nastąpić niezwłocznie pod warunkiem natychmiastowego powiadomienia Wydziału IV Komendy Główny.

* Komendanci okręgowi i powiatowi zarządzają, aby w wypadkach ujawnionych nadużyć, dokonanych przez wojskowych, względnie oddziały wojskowe lub skarg na niewłaściwą lub karygodną działalność i postępowanie wojskowych względnie oddziałów wojskowych, natychmiast donoszono o tem najbliższej władzy wojskowej.

* Podaje do wiadomości i wydania odpowiednich zarządzeń wyciąg z okólnika Pana Ministra Spraw Wewnętrznych № 82 z dnia 8 marca r. b.:

* Zbliżający się okres wiosennych robót w polu wymaga, by ograniczyć do minimum pociąganie rolników do pełnienia powinności podwodowej na czas trwania tych robót.

Może to być osiągnięte przez przyjęcie zasady, że w okresie robót polnych należy zredukować zapotrzebowanie podwód do granic najniezbędniejszej potrzeby w tych wypadkach gdzie żądanie dostarczenia podwoły posiada prawne uzasadnienie.

Z zażeń, wpływających do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych okazuje się, że podwód używa się niejednokrotnie do przewozu ciężarów (np. drzewa dla użytku urzędów publicznych) mimo, że urzędy publiczne nie są w zasadzie uprawnione do żądania podwód ciężarowych. Tego rodzaju prawnie nieuzasadnione obarczanie ludności ciężarami podwodowymi winno bezwzględnie ustać.

Rozkaz 23. III. 1920 r. Nr. 42. * Rozporządzeniem wykonawczym Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanym w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych z dnia 26 lutego r. b. na podstawie art. II Przepisów Przejściowych do Ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej (Dziennik Praw № 61 p. 363) Straż rzeczna, pełniąca służbę na Wiśle i podlegająca kompetencji Ministerstwa Robót publicznych przekształconą zostaje z dniem 1 kwietnia r. b. na policję państwową, pozostającą na etacie i pod zwierzchnim nadzorem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Z dniem 1-go kwietnia r. b. wszyscy wyżsi funkcjonariusze byłej straży rzecznej zgodnie z otrzymanym z Komendy Główny przydziałem winni pełnić swe obowiązki, zachowując tymczasowe przepisy i instrukcje służbowe b. Dowództwa straży rzecznej, o ile nie są one sprzeczne z rozporządzeniem z dnia 25 lutego r. b. oraz obowiązującymi policję ustawami. Organizacja policji na Wiśle przystosowana jest do terytorjalnego podziału policji na okręgi policyjne.

Linje rzeczne w granicach okręgów podzielone zostają na odcinki, stanowiące komisariaty rzeczne, podległe w zakresie organizacji, administracji, zaopatrzenia, uzupełnienia i wyszkolenia komendantom okręgowym.

Do Okręgu Krakowskiego policji państwowej należeć będzie odcinek Wisły od Oświęcimia do ujścia Nidy, długości 156 klm. z komisariatem Kraków, oraz posterunkiem Niepolomice.

Do Okręgu Kieleckiego policji państwowej należeć będzie odcinek Wisły od ujścia Nidy do osady Józefów, długości 141 klm. z komisariatem Sandomierz oraz posterunkiem Józefów.

Do Okręgu Lubelskiego policji państwowej należeć będzie odcinek Wisły od Józefowa do wsi Kraski, włącznie długości 113 klm. z komisariatem Puławy, oraz posterunkami Kazimierz, Dęblin i Ryczywół.

Do Okręgu Warszawskiego policji państwowej należeć będzie odcinek Wisły od wsi Kraski

do granicy pruskiej t.j. do wsi Czerwony Krzyż z komisariatem Warszawa i posterunkami Góra Kalwarja i Modlin (121 klm.) oraz komisariatem Płock i posterunkami: Wyszogród, Włocławek i Nieszawa (138 klm.).

Przy Komendzie Główny ustanawia się od dnia 1 kwietnia r. b. urząd Nadkomisarza Inspekcyjnego Policji Państwowej, pełniącej służbę na rzece Wiśle, któremu poza funkcjami inspekcyjnymi polecam uczestniczyć w komisjach kwalifikacyjnych dla niższych funkcjonariuszy policji, pełniącej służbę na Wiśle oraz współdziałać w obsadzeniu komisariatów i posterunków rzecznych w porozumieniu z odpowiednimi komendantami okręgowymi.

* Art. 1. Dla zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego na drogach wodnych, wyznacza się specjalne oddziały policji państwowej, których działalność ogranicza się w zasadzie na koryto rzeki, pas nadbrzeżny, przystanie i porty.

Art. 2. Oddziały te w obrębie danego okręgu policyjnego podlegają służbowo gospodarczo i administracyjnie bezpośrednio odpowiednim okręgowym komendom policji państwowej.

Art. 3. Stosownie do potrzeb i w zależności od lokalnych warunków oddziały te, w obrębie danej okręgowej komendy, dzielą się na poszczególne komisariaty policji rzecznej, obejmujące określone odcinki dróg wodnych.

Art. 4. Kierownicy komisariatów policji rzecznej podlegają okręgowej komendzie policji.

Art. 5. W zakresie służby bezpieczeństwa i czynności wykonawczych władz państwowych podlegają oddziały policji państwowej rzecznej miejscowym władzom administracyjnym państwowym.

Art. 6. Ogólne ustawy, przepisy i instrukcje oraz regulaminy policyjne obowiązują funkcjonariuszy policji państwowej rzecznej.

Art. 7. Do szczególniejszych obowiązków funkcjonariuszy policji państwowej rzecznej należą:

1. Ochrona porządku i bezpieczeństwa publicznego w zakładach i urządzeniach portowych w porozumieniu z organami żeglugi,
2. udzielanie pomocy organom żeglugowym w zakresie ogólnych funkcji policyjnych,
3. zestawianie protokołów w sprawach przekroczeń przepisów, stosownie do instrukcji organów żeglugowych,
4. udzielanie pomocy funkcjonariuszom rządowym przy spełnianiu przez nich czynności służbowych,
5. nadzór nad wykonaniem przepisów o ochronie rybołówstwa, zapobieganie zanieczyszczeniu, zamulaniu oraz zatrutowaniu drogi wodnej,
6. czuwanie, by na miejscach uznanych za rzece za niebezpieczne lub zakazane, nie kapano się lub nie pojono zwierząt,
7. służba ratownicza,
8. ochrona statków, które uległy rozbiciu lub osiadły na mieliźnie, oraz zabezpieczenie osób, mienia pasażerów i ładunków. Wnieszczeńiowych wypadkach, jak rozbicie statków, osiadanie na mieliźnie lub pożary, policja zawiadamia natychmiast organy żeglugi,
9. przedsięwzięcie odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia osób i ich mienia w razie powodzi,
10. ochrona przez konwoje transportów rządowych na wyraźne zażądanie odpowiednich władz państwowych,
11. utrzymywanie porządku w portach i przystaniach w szczególności przy kasach pasażerskich i bagażowych po porozumieniu z władzami żeglugi.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Wojciechowski
Minister Robót Publicznych
(—) Kędzior

Art. 1. Na podstawie art. 2 Przepisów przejściowych do Ustawy z dnia 24 lipca 1919 roku o policji państwowej oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych, w przedmiocie organizacji policji państwowej, pełniącej służbę na drogach wodnych z dnia 18 lutego 1920 r. zarządza się co następuje:

Art. 2. Zorganizowana przez Ministerstwo Robót Publicznych dla ochrony ładunków apro-

wizacyjnych na rzece Wiśle straż rzeczna, pełniąca dotąd swe obowiązki przy głównych przystaniach, zostaje z dniem 1 kwietnia 1920 r. zlikwidowana.

Art. 3. Funkcjonariusze straży rzecznej, pełniący dotąd swe obowiązki, o ile nie uchylą się od wstąpienia do policji państwowej, zostaną do niej wcieleni na ogólnych zasadach kwalifikacyjnych, przewidzianych ustawą z dnia 24 lipca 1919 r. o policji państwowej. Uchylający się od wstąpienia do policji państwowej nie otrzymają odprawy, nieprzyjęci do policji państwowej — otrzymają trzymiesięczną odprawę.

Art. 4. Cały inwentarz żywy i martwy, będący w rozporządzeniu straży rzecznej, przyjmuje z dniem 1 kwietnia 1920 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za rozrachunkiem międzyministerjalnym.

Art. 5. Techniczne wykonanie rozporządzenia w przedmiocie organizacji pol. państwowej, pełniącej służbę na drogach wodnych oraz niniejszego rozporządzenia porucza się Komendzie Główny Policji Państwowej.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Wojciechowski.

Minister Robót Publicznych

(—) Kędzior.

* W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 stycznia r. b. w przedmiocie diet i kosztów podróży dla funkcjonariuszy państwowych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego (Monitor Polski № 17 z dnia 22/II r. b.), wyjaśnia się, iż zgodnie z p. XI rozporządzenia tego diety niższych funkcjonariuszy policji, i woźniców winny wynosić połowę diet przysługujących urzędnikom XI kat. t. j. M. 17,5.

Przy obliczaniu ryczałtu na przenosiny niższych funkcjonariuszy policji należy przyjąć za podstawę płace zasadnicze, a mianowicie:

dla st. przodowników	mk. 200
„ przodowników	„ 160
„ posterunkowych	„ 120

* Skutkiem wzrostu cen środków spożywczych wyżywienie psa dziennie wynosi więcej niż mk. 3, odwołuje się przeto do punktu III rozkazu Komendy Główny № 15 z dnia 24/X r. z.

* Wysokość opłaty uregulować należy w drodze pisemnej z Wydziałem IV Komendy Główny Policji.

Komendant Główny Policji
Wł. Henszel w. r.

To, co każdy policjant wiedzieć powinien.

Dekret w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

(Dokończenie).

Art. 14. Jeżeli podanie dotyczy zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, albo na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania takiego przedsiębiorstwa, a załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, natenczas zamiast opłaty w kwocie 4 marek polskich, ustanowionej w art. 11 i 12, uiszczyć należy opłatę w kwocie 10 marek polskich. Obowiązujące przepisy, w myśl których mają być w takich razach władzy państwowej zwrócone koszty oględzin, pozostają bez zmiany.

Art. 15. Jeżeli podanie dotyczy zatwierdzenia statutu spółki akcyjnej, lub zmiany takiego statutu, natenczas, zamiast opłaty po 2 marki polskie, ustanowionej w art. 11 — 13, uiszczyć należy opłatę po 4 marki polskie.

Art. 16. Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie w wysokości, oznaczonej w art. 11 — 14, przypada opłata w kwocie 1 marki polskiej za każdy arkusz. Od każdego zaś załącznika do podania, określonego w art. 15, przypada opłata w kwocie 4 marek polskich za każdy arkusz.

Art. 17. Opłaty, określone w art. 16, należy uiszczyć bez względu na to czy załącznik, jest dokumentem oryginalnym, czy odpisem oraz, czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.

Art. 18. Ilość arkuszy oblicza się osobno co do każdego egzemplarza podania (art. 12), co do każdego odpisu (art. 13) i co do każ-